

Hoogbegaafd

‘ALS EEN LAMPJE DAT HINDERLIJK KNIPPERT’

Hoogbegaafdheid klinkt als een zegen voor een universiteitsstudent: soepel door de stof heen, indruk maken op je profs, alleen maar hoge cijfers... Toch is de realiteit vaak anders. Studenten met een bovengemiddelde intelligentie hebben zo hun eigen problemen, vertelt Joanna Harrison (vierdejaars Bos- en natuurbeheer). ‘Ik wil mijn leergierigheid weer terugvinden.’

Wat betekent het voor jou om hoogbegaafd te zijn?

‘Een moeilijke vraag. Ik ben wie ik ben, ik kan het niet los zien van mezelf. Bij mij is het toevallig een keer gemeten, er zijn hier vast veel meer mensen die het ook hebben. Ik dacht eerst dat het betekende dat ik dingen makkelijk onthoud. Maar makkelijk iets organiseren, snel verbanden zien en analyseren hoort er ook bij. Mezelf analyseer ik ook constant, soms te veel ook. Zelfs nu tijdens dit interview vraag ik me af hoe het er op papier uit komt te zien, en wat mijn vrienden ervan zullen vinden. En hoe ik zelf in elkaar zit.’

Hoe kom je erachter dat je anders bent?

‘Op de basisschool kon ik niet stoppen met vragen stellen. De le-

FOTO: GUY ACKERMANS

raar zei dan: ‘nog één vraag, dan is het genoeg’. Een IQ-test in groep 8 leverde een score op van 132, waarmee ik tot de slimste 3 procent van Nederland hoorde. Dat betekende overigens niet dat ik gemakkelijk door mijn opleiding ging. Na drie jaar op het gymnasium kreeg ik concentratieproblemen en begon

ik te twifelen of ik wel zo slim was.’

En nu op de universiteit?

‘Bij veel colleges heb ik nog altijd moeite om me te concentreren. De helft weet ik al, dus dwaal ik af. De hele dag heb ik allerlei gedachten, soms is het niet eens duidelijk waarover. Dat kan ik wel een beetje negeren, maar het is als een soort rood lampje dat de hele tijd hinderlijk knippert op de achtergrond. Ik heb ontdekt dat het helpt om tijdens colleges rubiks-puzzels te doen. Een deel van mijn hersenen is dan bezig, waardoor de rest kan focussen op het college. In tegenstelling tot wat je zou verwachten haal ik geen enorm hoge cijfers en doe er vaak zelfs wat langer over.’

Dus studeren is geen verademing voor je?

‘Nee, het is niet de uitdaging die ik nodig heb. Collegestof thuis herhalen vind ik oersaai en verslagen schrijven ook. Het is enorm demotiverend om iets te moeten op-

schrijven dat je allang begrijpt. Ik wil nieuwe dingen doen. Echte problemen oplossen, dat vind ik leuk. Ik hoop dat dat in mijn master wel gaat lukken, dat het wat moeilijker wordt.’

Dat klinkt wel tegenstrijdig, geen hoge cijfers halen en toch hopen dat het moeilijker wordt.

‘De afgelopen jaren heb ik weinig aan mijn studie gedaan omdat ik me niet kon concentreren, nu doe ik weinig omdat het me weer makkelijk af gaat. Dat gebrek aan motivatie is niet lekker, ik wil die leergierigheid van vroeger echt weer terugvinden. Over alles was ik enthousiast, ik wilde alles weten. Hopelijk vind ik in mijn master iets dat mij genoeg prikkelt.’ **NM**

Een groep mensen binnen Wageningen UR bekijkt momenteel de problemen en mogelijkheden van hoogbegaafdheid. Input van hoogbegaafden kunnen ze goed gebruiken. Heb je suggesties of vragen over dit onderwerp, stuur dan een mailtje naar rob.vanhaarlem@wur.nl

HOOGBEGAAFDHEID

Mensen met een IQ boven de 130 zijn hoogintelligent. Hoogbegaafdheid betekent dat je daarnaast ook snel en meerlagig kunt denken en informatie snel kunt verwerken. Maar er kunnen ook nadelen zijn. Zoals overgevoelig zijn voor prikkels, emotionele problemen rationeel op willen lossen. Of overmatig gefascineerd raken door je eigen gedachten.

Op de universiteit is hoogbegaafdheid juist leuk, vindt studentepsycholoog Ineke Leenders. ‘Eigenlijk hebben hoogbegaafden op de universiteit de grootste hobbels al hebben overwonnen.’ Daarmee doelt ze op verveling of juist onderpresteren op school. Wel komt Leenders soms een hoogbegaafde student tegen die niet gewend is om hard te werken. ‘Ze missen soms de studievoordigheden om echt aan de bak te moeten’, aldus Leenders. ‘Dat is geen probleem, want die kun je leren.’ Leenders ziet vooral mogelijkheden. ‘De universiteit zou juist de plek moeten zijn waar hoogbegaafden lekker los kunnen gaan, dat moet je faciliteren. Dat is goed voor de universiteit die steeds wil innoveren, en goed voor de hoogbegaafde die dan echt uitgedaagd wordt.’